

Nr 469.

Av herr **Gylfe**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 409, angående reglering av avlöningsförhållanden m. m. för personal vid statens hospital och asyler.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 409 angående reglering av avlöningsförhållanden m. m. för personal vid statens hospital och asyler har bland annat hantverksföreståndare uppdelats i två avlöningsgrader.

För närvarande hava dessa, som nu enligt Kungl. Maj:ts förslag komma att tillhöra dessa avlöningsgrader, innehaft samma lönegrad, och omfattat sådana yrkesgrupper, såsom skomakare, skraddare, snickare, elektriker, reparatör, smeder, plåtslagare, murare, målare m. fl. Såväl av de Kungl. Maj:t tillkallade sakkunniga som medicinalstyrelsen hava ej ansett sig böra föreslå någon ändring häruti. Ej heller från personalens sida hava några önskemål om ändringar i detta avseende framställts enligt vad som framgår av den redogörelse som lämnas i propositionen om personalens framställningar, där det bland annat heter:

»Vad härafter angår de kontant utgående avlöningsförmånerna synas de huvudgrunder, på vilka — såvitt fråga är om personal i ordinarie befattning — såväl de sakkunnigas som medicinalstyrelsens förslag äro fotade, hava från personalens sida i huvudsak mötts med gillande. Vid detta förhållande hava ej heller anordningen av de avlöningsskalor, i vilka dessa huvudgrunder funnit ett mera detaljerat uttryck, eller de olika befattningshavargruppernas hänförande till skilda klssser inom samma avlöningsskalor föranlett någon väsentligare gensaga.»

Löneregleringskommittén har emellertid föreslagit den ändring, som även upptagits i propositionen beträffande dessa grupper, och anför som skäl härför:

»Särskilt torde emellertid böra påpekas en avvikelse beträffande avlöningen till hantverksföreståndarna, som kommitténs förslag innebär i jämförelse med vad de sakkunniga och medicinalstyrelsen därutinnan

föreslagit. Under det att enligt sistberörda förslag samtliga hantverksföreståndare skulle erhålla lika begynnelseavlöning, hava dessa föreståndare av kommittén ansett böra med avseende å begynnelseavlönningens storlek fördelas på två avlöningsgrader. En dylik fördelning har kommittén ansett skäligen påkallad av den betydande olikhet i omfattningen av det till befattningarna i fråga hörande arbete och ansvar, som de större och de mindre sinnessjukanstalterna förete.»

Då det emellertid här är fråga om sådana befattningshavare, som redan vid antagandet vid hospitalen skola vara yrkesutbildade, kan det måhända ur rekryteringssynpunkt, särskilt vad de mindre anstalterna beträffar, ifrågasättas lämpligheten av att nu vidtaga denna ändring. Det har också bland de befattningshavare det här gäller väckt oro för att Kungl. Maj:ts förslag i denna punkt skulle antagas oförändrat.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställes,

att § 2 i avlöningsreglementet för sjukvårds- och ekonomipersonalen vid statens anstalter för sinnessjuka, beträffande hantverksföreståndare, ändras så, att endast en grupp hantverksföreståndare förekommer, med placering i klass 8 som lägsta avlöning och klass 3 som högsta avlöning.

Stockholm den 25 maj 1918.

Axel Gylfe.
